

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

1 август 2022 година*

„Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молба за международна закрила — Регламент (ЕС) № 604/2013 („Дъблин III“) — Молба за международна закрила, подадена от ненавършило пълнолетие дете в държавата членка, в която е родено — Родители на ненавършилото пълнолетие дете, които преди това са получили статут на бежанци в друга държава членка — Член 3, параграф 2 — Член 9 — Член 20, параграф 3 — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Допустимост на молбата за международна закрила и компетентност за нейното разглеждане“

По дело C-720/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Cottbus (Административен съд Котбус, Германия) с акт от 14 декември 2020 г., постъпил в Съда на 24 декември 2020 г., в рамките на производство по дело

RO, законно представлявана,

срещу

Bundesrepublik Deutschland

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, L. Bay Larsen, заместник-председател, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, К. Jürimäe, S. Rodin, I. Ziemele и J. Passer (докладчик), председатели на състави, М. Ilešič, М. Safjan, D. Gratsias, М. L. Arastey Sahún, М. Gavalec, Z. Csehi и О. Spineanu-Matei, съдии,

генерален адвокат: J. Richard de la Tour,

секретар: D. Dittert, началник на отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 декември 2021 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за РО, законно представлявана, от V. Gerloff, Rechtsanwalt,
- за германското правителство, от J. Möller и R. Kanitz, в качеството на представители,
- за белгийското правителство, от M. Jacobs и M. Van Regemorter, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от W. Ferrante, avvocato dello Stato,
- за нидерландското правителство, от M. K. Bulterman, A. Hanje, M. J. Langer и M.A.M. de Ree, в качеството на представители,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от C. Cattabriga, L. Grønfeldt и M. C. Ladenburger, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 24 март 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“), и по-специално на член 20, параграф 3 от него, както и на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60, наричана по-нататък „Директивата относно процедурите“), и по-специално на член 33, параграф 2, буква а) от нея.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между РО, законно представлявано ненавършило пълнолетие дете, и Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия) във връзка с отхвърлянето като недопустима на молбата за международна закрила на това дете, което е родено в тази държава членка и чиито родители и петимата му братя и сестри са получили преди неговото раждане международна закрила в друга държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 343/2003

- 3 Член 16, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56), предвижда:

„Държавата членка, компетентна за разглеждането на молбите за убежище по смисъла на настоящия регламент, е длъжна [...] да приеме обратно, при условията, предвидени в член 20, търсещо убежище лице, чиято молба е в процес на разглеждане и което се намира на територията на друга държава членка без разрешение“.

- 4 Регламент № 343/2003 е отменен и заменен с Регламент „Дъблин III“.

Регламентът „Дъблин III“

- 5 Съображения 4, 5 и 14 от Регламент „Дъблин III“ гласят:

„(4) В заключенията от Тампере също така се посочва, че [общата европейска система за убежище (ОЕСУ)] следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.

[...]

(14) В съответствие с Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи[, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.,] и с Хартата на основните права на Европейския съюз, зачитането на семейния живот следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите членки при прилагането на настоящия регламент“.

- 6 Съгласно член 1 от Регламент „Дъблин III“ с него се установяват „критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство“.

7 Член 2 от същия регламент е озаглавен „Определения“ и предвижда:

„За целите на настоящия регламент:

[...]

в) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е подало молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;

[...]

е) „лице, на което е предоставена международна закрила“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, на които е предоставено правото на международна закрила съгласно член 2, буква а) от Директива [2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9)];

ж) „членове на семейството“ означава, доколкото семейството е съществувало още в държавата на произход, следните членове на семейството на кандидата, които се намират на територията на държавите членки:

[...]

когато кандидатът е ненавършил пълнолетие и не е сключил брак — бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за кандидата съгласно правото или практиката на държавата членка, в която се намира пълнолетното лице;

[...]“.

8 Глава II от посочения регламент, озаглавена „Общи принципи и гаранции“, включва по-специално член 3 под заглавие „Достъп до процедурата за разглеждане на молба за международна закрила“, чиито параграф 1 и параграф 2, първа алинея предвиждат:

„1. Държавите членки разглеждат всяка молба за международна закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който подава молба на територията на която и да било от тях [...]. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, предвидени в глава III, сочат, че е компетентна за това.

2. Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.

[...]“.

9 Глава III от Регламент „Дъблин III“ е озаглавена „Критерии за определяне на компетентната държава членка“ и съдържа по-специално членове 7, 9 и 10.

10 Член 7, озаглавен „Йерархия на критериите“, предвижда в параграф 1:

„Критериите за определяне на компетентната държава членка се прилагат в последователността, в която са изложени в настоящата глава“.

11 Съгласно член 9 от Регламент „Дъблин III“, озаглавен „Членове на семейството, които са лица, на които е предоставена международна закрила“:

„В случай че кандидатът има член на семейството, независимо от това дали семейството е било създадено преди това в държавата по произход, който е получил разрешение да пребивава като лице, на което е предоставена международна закрила в държава членка, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма“.

12 Съгласно член 10 от същия регламент, озаглавен „Членове на семейството, които са кандидати за международна закрила“:

„Ако кандидатът има член на семейството в държава членка, по чиято молба за международна закрила в тази държава членка не е взето решение по същество до този момент, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма“.

13 Глава IV от посочения регламент, озаглавена „Зависими лица и дискреционни клаузи“, съдържа по-специално член 17 под заглавие „Дискреционни клаузи“, чийто параграф 2 предвижда:

„Държавата членка, в която е подадена молбата за международна закрила и в която се провежда процеса по определянето на компетентната държава членка, или компетентната държава членка, може по всяко време преди да бъде взето първо решение по същество да поискат от друга държава членка да поеме отговорност за кандидат с цел да бъдат събрани заедно други близки от хуманитарни подбуди, основаващи се по-специално на съображения от семеен или културен характер, дори когато въпросната друга държава членка не е компетентна съгласно критериите, установени в членове 8—11 и член 16. Заинтересованите лица трябва да изразят дадат съгласието си за това в писмена форма.

[...]“.

14 Глава VI от същия регламент, озаглавена „Процедури за поемане на отговорност и обратно приемане“, съдържа в раздел I, озаглавен „Започване на процедурата“, член 20, който е със същото заглавие като този раздел и гласи:

„1. Процедурата за определяне на компетентната държава членка започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за международна закрила пред държава членка.

2. Молбата за международна закрила се счита за подадена, след като формуляр, подаден от кандидата или доклад, изготвен от компетентните органи, е получен от компетентните органи на заинтересованата държава членка. В случай че не е подадена писмена молба, времето между изявяването на намерение и изготвянето на доклада трябва да бъде възможно най-кратко.

3. За целите на настоящия регламент положението на ненавършил пълнолетие, който придружава кандидата и отговаря на определението за член на семейството, е неразделна

част от това на неговия член на семейството и спада към отговорностите на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на този член на семейството, дори ако ненавършилият пълнолетие не е индивидуален кандидат, при условие че това е в негов висш интерес. По същия начин се третираат деца, родени след пристигането на кандидата на територията на държавите членки, без да е необходимо да започне ново производство за поемане на отговорността за тях.

[...]“.

- 15 Раздел II от същата глава VI, озаглавена „Процедури за исканията за поемане на отговорност“, съдържа по-специално член 21, озаглавен „Подаване на искане за поемане на отговорност“, който в параграф 1, първа алинея предвижда:

„Когато държава членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е било подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да поиска от другата държава членка да поеме отговорността за кандидата“.

Директивата относно процедурите

- 16 Съгласно съображение 43 от Директивата относно процедурите:

„Държавите членки разглеждат всички молби по същество, т.е. извършват преценка дали съответният кандидат отговаря на условията за международна закрила в съответствие с [Директива 2011/95], освен ако настоящата директива разпорежда противното, а именно в случаите, когато може с основание да се предположи основателно, че другата страна ще пристъпи към разглеждането или ще даде достатъчна закрила. По-конкретно, държавите членки не са длъжни да разглеждат по същество молба за международна закрила в случаите, когато първата държава на убежище е предоставила на кандидата статут на бежанец [или достатъчна закрила на друго основание] и кандидатът е повторно приет в тази държава“.

- 17 Член 33 от тази директива е озаглавен „Недопустими молби“ и предвижда:

„1. В допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с [Регламент „Дъблин III“], от държавите членки не се изисква да [проверяват] дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила в съответствие с [Директива 2011/95], когато молбата се счете за недопустима съгласно настоящия член.

2. Държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако:

а) друга държава членка е предоставила международна закрила;

[...]“.

Германското право

- 18 Член 29, параграф 1, точка 1, буква а) от Asylgesetz (Закон за правото на убежище) от 26 юни 1992 г. (BGBl. 1992 I, стр. 1126), в неговата редакция, публикувана на 2 септември 2008 г. (BGBl. 2008 I, стр. 1798), озаглавен „Недопустими молби“, предвижда:

„(1) Молба за убежище е недопустима, когато:

1. друга държава

а) съгласно [Регламент „Дъблин III“, [...]

е компетентна да разгледа молбата за убежище,

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 19 На 19 март 2012 г. родителите и петте братя и сестри на жалбоподателката в главното производство, които са граждани на Руската федерация, получават статут на бежанци в Полша.
- 20 През декември 2012 г. те напускат територията на тази държава членка и отиват в Германия, където подават молби за международна закрила.
- 21 На 25 април 2013 г. Федерална република Германия отправя искане до Република Полша да приеме обратно тези лица на основание член 16, параграф 1, буква в) от Регламент № 343/2003.
- 22 На 3 май 2013 г. Република Полша отказва да изпълни това искане с мотива, че дадените лица вече се ползват от международна закрила на нейна територия.
- 23 С решение от 2 октомври 2013 г. Федерална република Германия отхвърля като недопустими молбите за международна закрила на тези лица поради статута им на бежанци, който вече са получили в Полша, и им разпорежда да напуснат територията на Германия, като в противен случай ще бъдат изведени.
- 24 Това решение е отменено на 7 ноември 2014 г. само в частта относно заповедта за напускане на територията на Германия и предупреждението за възможно извеждане.
- 25 На 7 март 2018 г. жалбоподателката в главното производство, която е родена в Германия на 21 декември 2015 г. и подобно на своите родители и петте си братя и сестри е гражданка на Руската федерация, подава молба до германските органи за международна закрила.
- 26 С две решения на Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Федерална служба за миграцията и бежанците, Германия), приети съответно на 14 февруари и 19 март 2019 г., по отношение на родителите и братята и сестрите на жалбоподателката в главното производство е издадена нова заповед за напускане на Германия поради международната закрила, от която вече се ползват в Полша, като в противен случай са предупреждени с извеждане. Жалбата срещу тези решения все още е висяща.

- 27 С решение от 20 март 2019 г. Федералната служба за миграцията и бежанците отхвърля като недопустима подадената от жалбоподателката в главното производство молба за международна закрила на основание член 29, параграф 1, точка 1, буква а) от Закона за правото на убежище във връзка с член 20, параграф 3, второ изречение от Регламента „Дъблин III“.
- 28 Жалбоподателката в главното производство обжалва това решение за отхвърляне пред запитващата юрисдикция. Според тази юрисдикция по отношение на подадената от жалбоподателката в главното производство молба за международна закрила не е била образувана никаква процедура за определяне на компетентната държава членка в съответствие с Регламента „Дъблин III“. При тези обстоятелства запитващата юрисдикция иска да се установи дали по силата на Регламента „Дъблин III“ Федерална република Германия е държавата членка, която е компетентна да разгледа молбата за международна закрила на жалбоподателката в главното производство, и ако това е така, дали тази държава членка все пак има право да отхвърли тази молба като недопустима.
- 29 С оглед на това Verwaltungsgericht Cottbus (Административен съд Котбус, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли — с оглед на заложения в правото на Съюза стремеж да се избегне вторичното движение и на предвидения в [Регламент „Дъблин III“] общ принцип на цялост на семейството — член 20, параграф 3 от този регламент да се прилага по аналогия, когато ненавършило пълнолетие дете и неговите родители подават молби за международна закрила в една и съща държава членка, но родителите вече са получили международна закрила в друга държава членка, докато детето е родено в държавата членка, в която е подало молбата за международна закрила?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли молбата за убежище на ненавършилото пълнолетие дете да не се разглежда в съответствие с [Регламент „Дъблин III“] и да се приеме решение за прехвърляне на основание член 26 от него, като се има предвид, че евентуално компетентна да разгледа молбата за международна закрила, подадена от ненавършилото пълнолетие дете, е държавата членка, в която родителите му се ползват с международна закрила?
3. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, приложим ли е член 20, параграф 3 от [Регламент „Дъблин III“] също по аналогия, доколкото във второ изречение от него се обявява, че не е необходимо да започне ново производство за поемане на отговорност за детето, макар тогава да съществува опасност приемащата държава членка да не знае за евентуалната необходимост от поемане на отговорност за ненавършилото пълнолетие дете или в съответствие с административната си практика да откаже да приложи по аналогия член 20, параграф 3 от посочения регламент и поради това за ненавършилото пълнолетие дете да съществува опасност да стане „refugee in orbit“?
4. При отрицателен отговор на втория и третия въпрос, може ли решение за недопустимост по член 33, параграф 2, буква а) от [Директивата относно процедурите] да бъде постановено по аналогичен начин по отношение на ненавършило пълнолетие дете, подало молба за международна закрила в държава членка, и когато не самото дете, а родителите му се ползват от международна закрила в друга държава членка?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали предвид целта на Регламент „Дъблин III“ да се предотврати вторичното движение и да се запази основното право на зачитане на семейния живот на кандидатите за международна закрила, и по-специално целостта на семейството, член 20, параграф 3 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че е приложим по аналогия към положението, при което ненавършило пълнолетие дете и неговите родители подават молби за международна закрила в държавата членка, в която детето е родено, при положение че родителите вече се ползват от международна закрила в друга държава членка.
- 31 Във връзка с това следва да се припомни, че член 20 от Регламент „Дъблин III“, който е озаглавен „Започване на процедурата“ и е систематизиран в глава VI от този регламент, озаглавена „Процедури за поемане на отговорност и обратно приемане“, предвижда в параграф 3, първо изречение, че за целите на Регламента положението на ненавършил пълнолетие, който придружава кандидата и отговаря на определението за член на семейството, е неразделна част от това на неговия член на семейството и спада към отговорностите на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на този член на семейството, дори ако ненавършилият пълнолетие не е индивидуален кандидат, при условие че това е в негов висш интерес. В член 20, параграф 3, второ изречение се уточнява, че по същия начин се третират деца, родени след пристигането на кандидата на територията на държавите членки, без да е необходимо да започне ново производство за поемане на отговорността за тях.
- 32 Текстът на член 20, параграф 3 е достатъчно ясен, че съгласно Регламент „Дъблин III“ членовете на семейството на ненавършилото пълнолетие дете се считат все още за имащи качеството на „кандидат“ по смисъла на член 2, буква в) от Регламента, поради което с него не се урежда положението на дете, което е родено, след като членовете на семейството му са получили международна закрила в държава членка, различна от тази, в която детето е родено и пребивава със своето семейство.
- 33 Също така, противно на твърдението на германското правителство, без значение е в това отношение дали членовете на семейството са подали нова молба за международна закрила в последната държава членка и дали тя е отхвърлила подобни молби като недопустими преди или след раждането на съответното дете. Всъщност следва да се припомни, че дадена държава членка не може валидно да иска от друга държава членка да поеме отговорност или да приеме обратно, в рамките на процедурите, предвидени от този регламент, гражданин на трета държава, който е подал молба за международна закрила в първата от тези държави членки, след като му е била предоставена международна закрила във втората от тях (вж. в този смисъл решение от 19 март 2019 г., Ibrahim и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 78).
- 34 Що се отнася до въпроса дали член 20, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ все пак може да се приложи по аналогия към положение като разглежданото в главното производство, важно е да се подчертае, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 28 от своето заключение, че положението на ненавършило пълнолетие дете, членовете на семейството на което са кандидати за международна закрила, и това на ненавършило пълнолетие дете, членовете на семейството на което вече се ползват с такава закрила, не са

сходни в контекста на установения с Регламент „Дъблин III“ режим, тъй като понятията „кандидат“ и „лице, на което е предоставена международна закрила“ — определени съответно в член 2, букви в) и е) от този регламент — обозначават различни правни статутни, уредени със специфични разпоредби на Регламента.

- 35 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в същата точка от заключението си, законодателят на Съюза прави разграничение по-специално между положението по член 9 от Регламент „Дъблин III“ на ненавършилото пълнолетие дете, членовете на семейството на което са лица, на които е предоставена международна закрила в държава членка, и положението по член 10 и член 20, параграф 3 от същия регламент на ненавършилото пълнолетие дете, членовете на семейството на което са кандидати за международна закрила.
- 36 В първата хипотеза, която съответства на разглежданата в главното производство, прилагането по аналогия на член 20, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ по отношение на ненавършило пълнолетие дете би лишило от прилагането на предвидените в този регламент механизми както съответното дете, така и държавата членка, предоставила международна закрила на членовете на неговото семейство.
- 37 По-специално прилагането по аналогия на член 20, параграф 3, второ изречение от Регламент „Дъблин III“ по отношение на такова дете би имало за последица приемането на решение за неговото прехвърляне, без да е започнала процедура за поемане на отговорност за детето. Предвиденото обаче в член 20, параграф 3, второ изречение от Регламент „Дъблин III“ освобождаване от откриването на процедура за поемане на отговорност за ненавършилото пълнолетие дете, родено след пристигането на кандидата на територията на държавите членки, предполага детето да бъде включено в образуваната за членовете на неговото семейство процедура и следователно тази процедура да е в ход, какъвто не е точно случаят, когато тези членове на семейството вече са получили международна закрила в друга държава членка.
- 38 Освен това разрешаването чрез прилагане по аналогия на член 20, параграф 3, второ изречение от Регламент „Дъблин III“ на държавата членка по месторождение на детето да приеме решение за прехвърляне без каквато и да е процедура за поемане на отговорност би довело по-специално до заобикаляне на предвидения за това срок в член 21, параграф 1, първа алинея от този регламент, и до приемането на подобно решение за прехвърляне от държавата членка, предоставила международна закрила на членовете на семейството преди раждането на детето, въпреки че тя не е била информирана за него, нито е могла да констатира своята компетентност за разглеждане на молбата на детето за международна закрила.
- 39 Освен това следва да се констатира, че законодателят на Съюза е предвидил специални правила в случая, когато образувана по отношение на членовете на семейството на детето процедура е приключила и поради това те вече не са кандидати по смисъла на член 2, буква в) от Регламент „Дъблин III“, а са допуснати да пребивават в държава членка като лица, на които е предоставена международна закрила. Това положение е уредено по-специално в член 9 от Регламента.
- 40 Всъщност съгласно член 9 от Регламент „Дъблин III“, в случай че кандидатът има член на семейството, независимо от това дали семейството е било създадено преди това в държавата по произход, който е получил разрешение да пребивава като лице, на което е

предоставена международна закрила в държава членка, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма.

- 41 Несъмнено, както в съдебното заседание отбелязаха някои от заинтересованите страни, обстоятелството, че прилагането на съдържащия се в член 9 от Регламент „Дъблин III“ критерий за определяне на компетентната държава членка е обвързано с изричното условие заинтересованите лица да са изразили писмено желание за това, изключва прилагането на този критерий когато няма изразено такова желание. Това положение може да възникне по-конкретно когато молбата за международна закрила на съответното ненавършило пълнолетие дете е подадена вследствие на неправомерно вторично движение на неговото семейство от първоначална държава членка в държавата членка, в която е подадена молбата. Посоченото обстоятелство обаче по никакъв начин не променя факта, че законодателят на Съюза е предвидил член 9 като разпоредба, която се отнася именно до положение като разглеждането в главното производство, при което самите членове на семейството на кандидат вече не са кандидати, а се ползват от предоставена от държава членка международна закрила.
- 42 Освен това, с оглед на ясения текст на член 9 от дадения регламент, не би могло да се направи отклонение от предвиденото в този текст изискване за писмено изразяване на желанието на засегнатите лица. В този смисъл предотвратяването на вторичните движения, което, както отбелязва Съдът (решение от 2 април 2019 г., Н. и R., C-582/17 и C-583/17, EU:C:2019:280, т. 77), е една от преследваните с Регламент „Дъблин III“ цели, не може да обоснове различно тълкуване на този член.
- 43 Същото важи и за процедурата по член 17, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“, съгласно която държавата членка, в която е подадена молба за международна закрила, може по всяко време, преди да бъде взето първо решение по същество, да поиска от друга държава членка да поеме отговорността за кандидата за международна закрила с цел да бъдат събрани заедно други близки от хуманитарни подбуди, при условие че съответните лица изразят писмено съгласието си.
- 44 При тези условия, когато заинтересованите лица не са изразили в писмен вид желанието си държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на ненавършило пълнолетие дете, да бъде държавата, в която членовете на неговото семейство са допуснати да пребивават като лица, получили международна закрила, определянето на компетентната държава членка ще се извърши съгласно член 3, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“. Така съгласно тази разпоредба, приложима при условията на евентуалност, когато не може да се посочи компетентна държава членка въз основа на изброените в този регламент критерии, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е първата държава членка, в която тя е подадена.
- 45 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 20, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим по аналогия към хипотезата, в която ненавършило пълнолетие дете и неговите родители подават молби за международна закрила в държавата членка, в която детето е родено, при положение че тези родители вече се ползват с международна закрила в друга държава членка.

По втория и третия въпрос

- 46 Предвид отговора на първия въпрос, на втория и третия въпрос не следва да се дава отговор.

По четвъртия въпрос

- 47 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи по същество дали член 33, параграф 2, буква а) от Директивата относно процедурите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска чрез прилагане по аналогия да се отхвърли като недопустима молбата за международна закрила на ненавършило пълнолетие дете, когато не самото дете, а родителите му се ползват с международна закрила в друга държава членка.
- 48 Следва да се припомни, че съгласно член 33, параграф 1 от Директивата относно процедурите от държавите членки не се изисква да проверяват дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила в съответствие с Директива 2011/95, когато молбата се счита за недопустима на основание на този член. В това отношение параграф 2 от посочения член изброява изчерпателно случаите, в които държавите членки могат да приемат дадена молба за международна закрила за недопустима (решения от 19 март 2019 г., Ibrahim и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 76 и от 22 февруари 2022 г., Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Цялост на семейството — Вече предоставена защита), C-483/20, EU:C:2022:103, т. 23).
- 49 Изчерпателният характер на изброяването се основава както на текста на този член, по-специално на думата „единствено“, която предхожда изброяването на основанията за недопустимост, така и на целта му, която, както Съдът вече е констатирал, се състои в смекчаване на задължението на компетентната държава членка да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима (решение от 19 март 2020 г., Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá), C-564/18, EU:C:2020:218, т. 30 и цитираната съдебна практика). Освен това с оглед на тази цел член 33, параграф 2 от Директивата относно процедурите като цяло има характер на изключение от задължението на държавите членки да разглеждат по същество всички молби за международна закрила.
- 50 Съгласно член 33, параграф 2, буква а) от Директивата относно процедурите държавите членки могат да констатират недопустимостта на дадена молба за международна закрила, когато друга държава членка е предоставила международна закрила. Тази възможност се обяснява по-специално с важното значение на принципа на взаимно доверие в правото на Съюза, а именно в пространството на свобода, сигурност и правосъдие, каквото е това на Съюза, и на което тази разпоредба е израз в рамките на общата процедура за предоставяне на убежище (вж. в този смисъл решение от 22 февруари 2022 г., Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Цялост на семейството — Вече предоставена защита), C-483/20, EU:C:2022:103, т. 28 и 29).
- 51 Както от изчерпателния характер на изброяването в член 33, параграф 2 от Директивата относно процедурите, така и от дерогиращия характер на основанията за недопустимост, които това изброяване съдържа, следва обаче, че член 33, параграф 2, буква а) от тази директива трябва да се тълкува ограничително и поради това не може да се прилага към положение, което не съответства на неговия текст.

- 52 Следователно приложното поле *ratione personae* на тази разпоредба не би могло да се отнася до кандидат за международна закрила, който сам не се ползва от посочената в тази разпоредба закрила. Това тълкуване се потвърждава от съображение 43 от Директивата относно процедурите, в което се уточнява обхватът на това основание за недопустимост, на което обръща внимание генералният адвокат в точка 40 от своето заключение, като посочва, че държавите членки не следва да бъдат задължавани да разглеждат по същество молба за международна закрила, когато първата страна на убежище е предоставила „на кандидата“ статут на бежанец или достатъчна закрила на друго основание.
- 53 Следователно в хипотеза като разглежданата в главното производство, в която кандидатът е ненавършило пълнолетие дете, чиито членове на семейството се ползват от международна закрила в друга държава членка, но самият той не се ползва от такава закрила, този кандидат не попада в приложното поле на изключението по член 33, параграф 2, буква а) от Директивата относно процедурите. Следователно молбата му не може да бъде обявена за недопустима на това основание.
- 54 При това положение посочената разпоредба не може да се приложи по аналогия, за да обоснове решение за недопустимост. Всъщност подобно прилагане би било в разрез не само с изчерпателния характер на съдържащото се в член 33, параграф 2 от Директивата относно процедурите изброяване, но и с факта, че положението на такова дете не е сравнимо с това на кандидат за международна закрила, ползващ се вече с предоставена от друга държава членка такава закрила, което изключва всякаква аналогия.
- 55 С оглед на всички изложени по-горе съображения на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 33, параграф 2, буква а) от Директивата относно процедурите трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим по аналогия към молбата за международна закрила, подадена в държава членка от ненавършило пълнолетие дете, когато не самото дете, а неговите родители се ползват с международна закрила в друга държава членка.

По съдебните разноски

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 20, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство,**

трябва да се тълкува в смисъл, че

не е приложим по аналогия към хипотезата, в която ненавършило пълнолетие дете и неговите родители подават молби за международна закрила в държавата

членка, в която детето е родено, при положение че тези родители вече се ползват с международна закрила в друга държава членка.

- 2) Член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила**

трябва да се тълкува в смисъл, че

не е приложим по аналогия към молбата за международна закрила, подадена в държава членка от ненавършило пълнолетие дете, когато не самото дете, а неговите родители се ползват с международна закрила в друга държава членка.

Подписи